

- c) jeśli decyzję ramową należy interpretować w ten sposób, że w niektórych przypadkach zezwala ona na odmowę wykonania nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary z powodów dotyczących treści lub uzasadnienia wyroku wydanego w państwie członkowskim, które wydało nakaz czy też prawidłowości postępowania sądowego, w ramach którego wyrok ten został wydany, czy odmowa jest możliwa również wtedy gdy przesłanki opisane w lit. a) i b) nie są spełnione?
- 5) Jakie znaczenie należy lub można przypisać, w odniesieniu do wykonania nakazu aresztowania, okoliczności, że zatrzymana osoba jest obywatelem państwa trzeciego, który sprzeciwia się przekazaniu podnosząc, że w państwie członkowskim, które wydało nakaz aresztowania grozi mu wydalenie do państwa trzeciego?
- a) jakie znaczenie ma taki powód odmowy, przy wzięciu pod uwagę przepisów decyzji ramowej i obowiązków wobec obywateli państw trzecich, wynikających dla państwa członkowskiego, które wydało nakaz aresztowania z prawa Unii, między innymi z dyrektyw 2004/83/WE⁽³⁾ i 2005/85/WE?
- b) czy w tym względzie rolę może odgrywać art. 28 ust. 4 decyzji ramowej, zgodnie z którym osoba przekazana na mocy europejskiego nakazu aresztowania nie zostaje poddana ekstradycji do państwa trzeciego bez zgody właściwych organów państwa członkowskiego, które tę osobę przekazało. Czy zakaz ten może poza ekstradycją obejmować również inne sposoby usunięcia z terytorium państwa jak na przykład wydalenie i na jakich warunkach?
- 6) Czy stwierdzony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 16 czerwca 2005 r. w sprawie C-105/03 Pupino, pkt 34 i 42-44 obowiązek dokonywania przez sąd krajowy takiej wykładni prawa krajowego, która jest zgodna z decyzją ramową istnieje niezależnie od tego czy wymagana w decyzji ramowej wykładnia działa na korzyść osoby, o którą chodzi czy też na jej niekorzyść, w przypadku gdy nie mamy do czynienia z jedną z opisanych w pkt 44-45 tego wyroku sytuacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz. U. L 326, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz. U. L 190, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz. U. L 304, s. 12).

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 15 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Sylvia Bienek przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-525/08)⁽¹⁾

(2010/C 100/49)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-313/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/50)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estonii

(Sprawa C-328/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/51)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 5.12.2009.